

Trang Thi-Văn
Chủ đề: Giỗ tổ Hùng Vương
Tác giả: Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Trường ca
LÒNG DÂN LÀ
NGỌN TRIỀU DÂN TỘC

Đất này Ta làm Chủ
Nước này Ta là Dân.
Trải qua bao kiếp phong trần
Đất Thiêng bồi thêm sức sống.
Từ thuở ban khai bình yên giấc mộng
Ngủ giữa trời mây
Mồ hôi đổ xuống cỏ cây
Không vãn tự mà khơi dòng Lịch Sử.
Từ hang đá nơi rừng thiêng núi dữ
Tạo thành bộ lạc hoang sơ.
Đắp lũy xây bờ
Dựng nên thành quách.
Máu Rồng Tiên chuyển lưu huyết mạch
Mấy nghìn năm thách đố thời gian.
Chân trần trụi đạp núi băng ngàn
Khắc lên đá lời ca dao, cô tích.
Một nửa lên non thét vang lời Hịch
Quyết bèn gan giữ vững núi sông.
Một nửa ra khơi xẻ sóng xuôi dòng
Thân vùng vẫy mở thêm bờ cõi.
Lung chống trời cao nắng rọi
Mặt nhìn đất thấp mưa tuôn.
Máu Hùng Vương chung một cội nguồn
Từng giọt thấm thành địa danh vàng ngọc.
Rừng *Mê Linh* hoa cài suối tóc
Lụa vàng bay phủ đất *Phong Châu*.
Đôi tay trần từng cọc gỗ cắm sâu
Sông cũng hát, lòng *Đằng Giang* mở hội.
Đêm trừ tịch bỗng *Hà Hồi* trống nổi
Tiếng cười ai chuyên đội khắp thành đô.
Từ *Chí Linh* dựng lại cơ đồ
Đắp xây thành lũy.
Một nghìn năm luyện rèn sĩ khí
Nung thép trong lòng

Nuốt lửa chờ mong
Ngày quật khởi, trời Bắc Phương khiếp sợ.
Tám mươi năm hoa kiên cường vẫn nở
Mẹ còng lưng nuôi kháng chiến lòng danh.
Trời Yên Bái đầu rụng tóc còn xanh
Vang tiếng thét vút lên ngàn tinh đầu.
Cuộc xẻng vùng lên, quân thù bôn tẩu,
Hoa cỏ mừng reo, chói lợi một trời Nam.
Những con người lưng rách áo màu lam
Đi chân đất mà làm nên Lịch Sử!

*

Đất này Ta làm Chủ
Hơn bốn nghìn năm.
Dù bể dâu biến đổi thăng trầm
Ta vẫn đứng trên bờ dâu bể.
Ai cướp đất Ta? tiếp đời nô lệ
Âm thầm máu trộn mồ hôi.
Tùng cọng rau, tác đất, khoai sắn lưng đòi
Ai vợ vết? kiếp người thua súc vật!
Cải Cách Ruộng Đồng máu loang mạch đất,
Tiếng hò Vô Sản khàn hơi.
Mẹ ôm mặt khóc, nước mắt thay lời,
Già hơn lũy tre khô khóc.
Bão nổ cuồng phong, xoáy sâu cơn lốc,
Lúa thành cỏ úa hoang vu.
Rừng xanh vây kín lao tù
Quê hương nhồi trọng ốc đảo.
Năm thập niên sỏi đá cằn khô thay gạo
Mắt mù, tai điếc, mòn hơi.
“Đảng” lên làm chủ, luôn cả khung trời,
Chỉ thấy mưa rơi hòa chung máu đỏ!
Lịch Sử giật lùi, địa danh thành mộ
Chôn vùi cả mộng tương lai.
Bốn nghìn năm: một bước chân dài
Nay đứng lại – quanh Ta thành hoang sử!
Một nghìn năm chống ngăn giặc dữ
Tám mươi năm Ta giữ cõi bờ.
Giống đã gieo mầm từ thuở hoang sơ
Nay thành đại thụ.
Gốc rễ ai đào? tước phăng ngôi Chủ
Ta thành vật tế hy sinh!

Mắt Mẹ nhìn Ta, đàn con khóc quanh mình,
Ta đứng dậy, quyết tâm đòi Lẽ Sống.
Lịch Sử là Ta! Hịch truyền vang sấm động
Hồn Thiêng Đất Nước về đây!
Cuộc xéng Ta cầm, phá vỡ vòng vây,
Tay Thánh Gióng, gốc tre thành gươm giáo.

- Trả lại cho Ta cơm gạo
Nuôi sống đàn con.
- Trả lại cho Ta vôi thắm trầu ngon
Niềm vui của Mẹ.
- Trả lại cho Ta công bằng phải lẽ
Tự Do làm chủ ruộng đồng.
- Trả lại cho Ta hào khí Cha Ông
Bao đời nối tiếp

Trông nỗi *Hà Hồi*, chiêm khua *Vạn Kiếp*
Lừng danh một cõi trời Đông.
Phút giây này theo tiếng vọng non sông
Ta vùng dậy, làm nên trang Sử mới.
Địa danh ngày xưa vang dội
Chuyến mình tiếp lửa về đây.
Cuộc xéng cầm tay
Như ngàn thuở trước.
Vẫn củ sắn khoai Mẹ già xuôi ngược
Theo con giành lại cuộc đời.
Núi sông tiếp sức hà hơi
Thái Bình: Ta đứng dậy!
Vũ bão cuồng phong, chuyền vào tay gậy
Đòi lại Quyền Dân.
Từ Phương Nam tung đợt sóng thần
Ta thẳng đứng, ngẩng cao đầu *Xuân Lộc*!
Ta phải thẳng, vì Ta là Gốc
Bốn nghìn năm sâu rễ đất thiêng này.
Ta đòi Quyền Sống Hôm Nay
Cho cả Ngày Mai Dân Tộc.
Bắc-Trung-Nam bưng lên cơn lốc
Hịch truyền tiếp Sử từ đây!
Trên đất nước này
Với Hồn Thiêng Sông Núi
Bao chế độ bạo tàn phải tan thành tro bụi
Để cho Ta làm Chủ đến muôn đời!

*

Ái Nam Quan dòng huyết lệ đầy voi
Thành Suối Hận rạn ngòi trang lịch sử. (*)
Lời tâm nguyện sắt son tình Phụ Tử
Nghĩa sơn hà tròn vẹn chữ trung cang.
Nhưng giờ đây vàng trắng khuyết điêu tàn
Roi gán lệ trên ngàn thông nội cỏ.
Thác *Bản Giốc* nghìn năm vòn mây gió
Cũng sâu thương thành nước mắt quê hương.
Bao hải đảo nằm gác cửa đại dương
Nay uất nghẹn vì ai thay đổi chủ?
Ai cướp quyền Ta để muôn đời lưu xú
Công triều biển đất ngoại bang?
Ai đã quy hàng
Làm ô danh lịch sử?
Từng giọt máu Tô Tiên, Ta dày công gìn giữ,
Xương Cha Ông linh ngự núi sông này,
Không ai có quyền dâng hiến đổi thay
Cho dù một bến sông, ngọn cỏ!

*

Ngày hôm nay, Hịch này Ta viết rõ
Tên loài quý Đỏ Việt Nam
Tập đoàn cộng sản gian tham.
Vết chàm ô nhục
Trên thân Ta một đời lao ngục
Trên thân Mẹ còng lưng
Trên tuổi thơ chân bước ngập ngừng
Nẻo đường tương lai chỉ toàn ảo vọng!
Lời Ta thét, thành cơn sấm động
Máu khơi dòng biển rộng triều dâng.
Cùng Toàn Dân vùng cánh tay thần
Đòi trả Ta sông núi.
Trả lại cho Ta một đời không hận tủi
Cùng năm Châu sánh bước ngang hàng.
Những hình tượng phi nhân Ta sẽ phá tan
Nhu thành Moscow đài Lê Nin giật sập.
Ta sẽ cùng Toàn Dân chôn lấp
Cung điện Ba Đình
Lăng Hồ Chí Minh
Tượng hình kiêu căng mục rữa.
Để nghìn sau không còn thấy nữa
Vũng bùn đen hoen ô sử Rồng Tiên.

Ta dẫn đàn con vào các công viên
Đập tan đi những đài tượng thiếu niên
“Anh hùng Lao động”
Và dựng lên những khu vườn hoa mộng
Cho tuổi ấu thơ.
Cố cung trăng với thặng Cuội ngồi mơ
Đầy chim bướm, trả con về tuổi đại.
Đồng ruộng phì nhiêu, hoa màu nông trại
Sẽ mọc lên thay thế chốn lao tù.
Tổ Quốc hồi sinh, nghe chú bác nông phu
Ca vọng cổ giữa hương nồng nắng đẹp.
Ta sẽ cho Em trái tim không bằng thép
Mà bằng máu Con Người.
Trái tim Ta biết nở nụ cười tươi
Vì không nung bằng lò sản xuất.
Ta đưa Em ra khỏi công trường u uất
Cho Em làm Người biết quý thịt xương
Để Em không còn là máy!

*

Dân Tộc Ta cùng nhau đứng dậy
Đồng ca Nhân Bản Tình Thương
Tự Do, Dân Chủ, quật cường
Nghìn trang Sử mới dẫn đường Ta đi!
Bạo tàn đến lúc suy vi
NGỌN TRIỀU DÂN TỘC đầy uy linh hùng.
LÒNG DÂN: –Sứ Mệnh cùng chung
Giải trừ quốc nạn, phục hưng giống Rồng.
Đuốc Thiêng Văn Hiến soi lòng
Việt Nam Nhân Bản, trời Đông rạng ngời!

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
(hải ngoại)

(*) – Suối Phi Khanh.

---

*Nguồn: Internet eMail by **Võ Đại Tôn** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, April 12, 2021
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*